

ACC. NR M. 9467:1-3.

Landskap: *Skåne*

avsk. inlämn.
Upptecknat av: *Max Fossenius*

Härad: *V. Göinge*

Adress:

Socken: *Vinslöv*

Berättat av: *Ture Agrup*

Uppteckningsår: *1944.*

Född år *1891* i *Lommarp*

Kluge Jens.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 9467:1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloge Jens.

För i tien va här kloge gubba. O ja kan tal om ajn sådan som ja va hos när ja va bara ajn liden påg. Da va så öd ja hade fåed nön ont i min åanleppa, hon va stoer o svollen o sprucken se ja hade se ont i na se da va inte lit [^]nöd. O ha vi ville hitta på mä na så jalp da inte udan da ble varre [^]öllt för hann. Så ojn da sa far te mor: "Ja tror vi tjöra te kloge Jens o höra ha han sier om ad." Så dan ätte om mörnen sa far te me: "Gack nu o ta på de, så går ja ud o spänne häjsten för vajnen o så tjöra vi å te kloge Jens." O far satte häjsten för vajnen o vi satte vos opp o så tjörde vi åsta, da va rätt se lojnt da va nock mäjst ett par mil. O när vi komme did så tjörde vi ing på gåren o far bant häjsten där o så ginge vi ing. O kloge Jens va hemma o far talte om ha ärende vi hade, men kloge Jens svara inte nöd på da, udan sa se vos [^]öd vi skulle seda [^]nøj o prata lide. Nu va da så [^]öd far o kloge Jens va gamla bekanta o inte hade träffats på flojre år, så doj ble sedanes där o snacka rätt så länge. När doj hade så soded där o snackad ett par timma så sa far: "Nå vi få väl te o tjöra mod hemmed igen"; o vi toe på vos o ginge ud, men kloge Jens sa inte [^]nöd gran om vårt ärene. Men han földe mä vos ud o när vi hade satt vos opp i vojnen o skulle te o tjöra, så sa han: "Ja ni kunnen saj ätte när da bler göed enåttada", o så tjörde vi. När vi komme hem så talte far om for mor hor kloge Jens

ACC. NR M. 9467:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hade säjt, o så va der ju inte nöd o göra vead. O sin liasom glemde viad ällihob. Men när doj åtta dana va gåna kom far te o tänka på ad o så kom han bort te me o skulle saj hor da va, o konnen ni tänka or öd då va leppen bra, o ja ha allri hat nön töje å ad sin. O detta ä en sann händelse som ja säl upplefvat.

Ännu ajn sann berättelse om kloge Jens ska ja talom for ajer.

Jo da va ajn habo te vos, han hade troj älla fira tjör, o doj molka vätt se med, men så ble da så galet för dom se när doj skulle tjörna så ble där inged smör, o doj försögte gång på gång men allri ble där nöd smör ändå.

Så ojn da fe mannen för se o tjöra te kloge Jens o höra ha han sa omad. Ja så tjörde han did o talte om hor da va, o kloge Jens viste nom på hor han skulle göra mä krägen se da skulle jälpa, "män da ska ja si de", sa kloge Jens, "öd jälper da inte, så kom hid igen, så ska ja nock jälpa da." Ja mannen tjörde hem o boda på krägen som Jens hade sajt, men da jalp inte nöd, där ble inte nöd smör ändå. O så viste inte mannen nön annen rå än han tjörde å te kloge Jens igen. När han kom did o talte om hor da va, så viste Jens nom på nya rå, för för te o jälpa da, se doj skulle få smör.

ACC. NR M. 9467:3

När så mannen skulle te o tjöra hem så sa kloge Jens te nom: "Ja jælper nu inte detta håller, kom då hid igen, så ska ja visa de hem skom har skyll te ad, o då ska han nock få basta för ad. Men när mannen kom hem o doj hade gjort som Jens hade sajt o doj sin försök- te o tjörna så ble der smör bo med o grannt, så han slapp o tjöra did majer.

O så ble da ju bra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV